

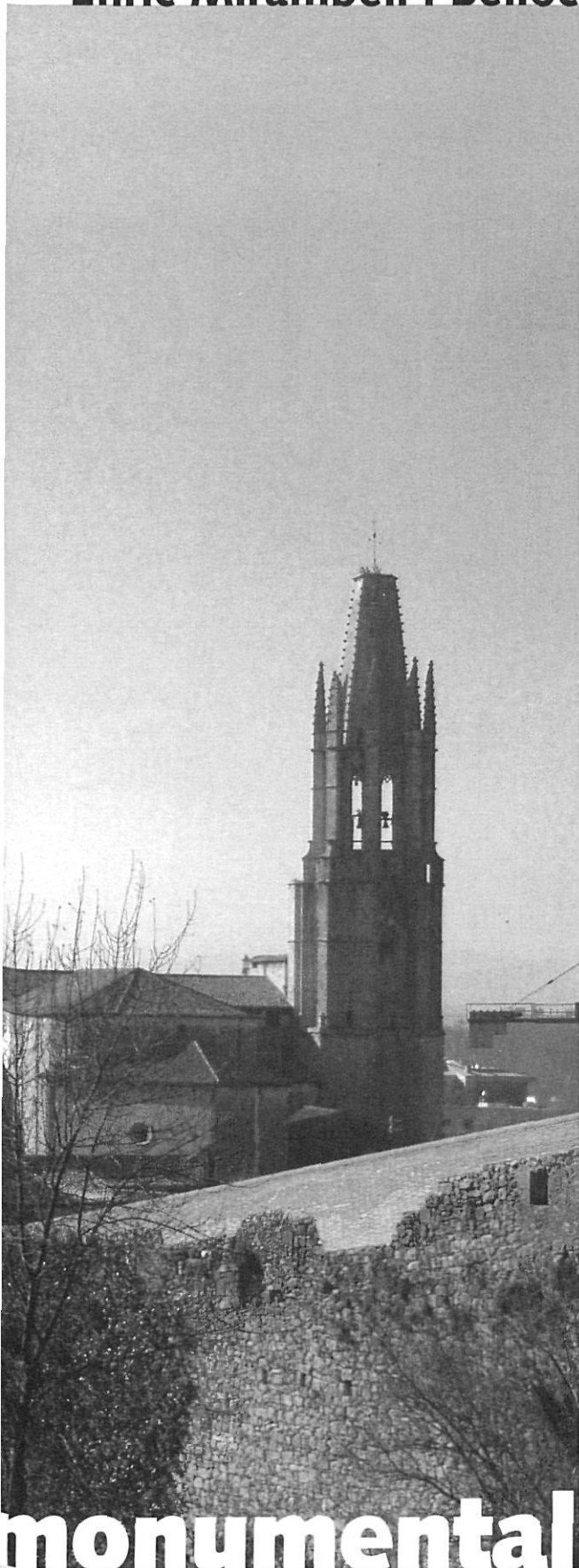
locus amoenus

Pere Duran

Girona

Enric Mirambell i Belloc

Cap al migdia d'un diumenge surto de l'antic recinte de la Girona emmurallada, per l'espai que deixà lliure l'enderroc del portal de Sant Pere. Dirigit la mirada cap a la part alta de la ciutat gaudeixo de la més bella panoràmica que m'és donat contemplar. És una visió que em corprèn i em captiva. L'harmònic agermanament de la natura amb la pedra. De l'obra de la naturalesa i de la realització humana. L'arquitectura i la vegetació. La història i la viva actualitat.

En primer terme, els jardins del Doctor Figueras, amb els xiprers que s'enlairen apuntant el cel i els desmais que s'inclinen com si volguessin besar la terra. Els absis d'un temple monacal distribuïts asimètricament, dos a l'esquerra i un a la dreta de l'absis central, mostren la ferma i robusta estructura romànica. El campanar, recuperat en la primigènia configuració, salvades les nafres que rebé en els passats confrontaments bèl·lics.

A l'altra banda del Galligants, el campanar de Sant Feliu presideix amb la seva esvelta silueta el que fou el barri més degradat de la ciutat, ara rehabilitat amb tota dignitat i noblesa.

Enfilant-se muntanya amunt, una esponerosa massa vegetal que fa com de peanya a la mola catedralícia en la qual la romànica torre de Carlemany, la grandiosa nau gòtica i el campanar barroc marquen la successió dels estils que configuren el conjunt de l'emblemàtic edifici. Són testimonis de molts segles d'activitat constructiva per aconseguir una obra viva que mai no es pot ni es podrà considerar acabada.

Com una cortina protectora de la seu, un tram de muralla que encerclava la primitiva ciutat, en què destaca la robusta i corpulent *torre Júlia*.

Des del punt més alt del campanar, la figura de l'àngel ho domina tot; mentre indica la direcció dels vents, vigila el feinejar de la ciutat des del seu privilegiat observatori.

Al punt del migdia, el rellotge de la seu fa sentir les dotze campanades que, al cap d'un minut, es repeteixen, greus, majestuoses, solemnes. Després del toc d'oració es desfermen totes les campanes, en un toc alegre i festiu. Durant aquella mitja hora en què les veus de bronze del campanar omplen l'aire, amb la seva sonoritat, la panoràmica que estàvem contemplant s'enriqueix amb una nova dimensió.

Bell espectacle que mai no em cansaria d'admirar.

monumental